A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2017. március 16.*

„Előzetes döntéshozatal — Szellemi tulajdon — Szerzői és szomszédos jogok az információs társadalomban — 2001/29/EK irányelv — A művek nyilvánossághoz közvetítésének joga — A 3. cikk (1) bekezdése — Kivételek és korlátozások — Az 5. cikk (3) bekezdésének o) pontja — Televíziós műsorok helyi kábelhálózaton keresztüli közvetítése — A legfeljebb 500 előfizetett felhasználó számára hozzáférést biztosító berendezésekre, valamint a közcélú műsorszolgáltatás műsorainak nemzeti területen való továbbközvetítésére vonatkozó kivételekről rendelkező nemzeti szabályozás”

A C-138/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Handelsgericht Wien (bécsi kereskedelmi bíróság, Ausztria) a Bírósághoz 2016. március 7-én érkezett, 2016. február 16-i határozatával terjesztett elő

a **Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)**

és

a **Zürs.net Betriebs GmbH**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, J. Malenovský (előadó) és M. Safjan bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) képviseletében M. Walter Rechtsanwalt,

– a Zürs.net Betriebs GmbH képviseletében M. Ciresa Rechtsanwalt,

– az osztrák kormány képviseletében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében T. Scharf és J. Samnadda, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott azon határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) 3. cikke (1) bekezdésének és 5. cikkének, valamint az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló, 1886. szeptember 9-i, Párizsban 1971. július 24-én felülvizsgált, 1979. szeptember 28-án módosított változatának (a továbbiakban: Berni Egyezmény) 11bis cikke (1) bekezdése 2. pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM) és a Zürs.net Betriebs GmbH (a továbbiakban: Zürs.net) között az AKM arra irányuló kérelmének tárgyában folyó jogvita keretében terjesztették elő, hogy a Zürs.net tájékoztassa az AKM-et az általa üzemeltetett kábelhálózathoz csatlakozó előfizetők számáról, és adott esetben fizessen késedelmi kamatokkal növelt díjat a szerzői és szomszédos jogi védelem alatt álló művek hozzáférhetővé tételéért.

Jogi háttér

A nemzetközi jog

A WIPO szerzői jogi szerződése

3 A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) Genfben, 1996. december 20-án elfogadta a WIPO szerzői jogi szerződését, amely 2002. március 6-án lépett hatályba. Ezt a szerződést az Európai Közösség nevében a 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozat (HL 2000. L 89., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 208. o.) hagyta jóvá.

4 A WIPO szerzői jogi szerződése 1. cikkének (4) bekezdése szerint a szerződő felek betartják a Berni Egyezmény 1–21. cikkében foglalt rendelkezéseket.

A Berni Egyezmény

5 A Berni Egyezmény 11bis cikke (1) bekezdésének 2. pontja a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az irodalmi és művészeti művek szerzőinek kizárólagos joga, hogy engedélyt adjanak:

[…]

2. sugárzott mű mindenfajta, akár vezeték útján történő, akár vezeték nélküli nyilvános átvitelére, ha ezt az átvitelt az eredetihez képest más szervezet végzi.”

Az uniós jog

A 2001/29 irányelv

6 A 2001/29 irányelv (9) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. […]”

7 Ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerint:

„A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.”

8 Az említett irányelv 5. cikke (3) bekezdésének o) pontja így rendelkezik:

„A tagállamok a 2. és a 3. cikkben szabályozott jogok vonatkozásában az alábbi esetekben kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg:

[…]

o) más, kisebb jelentőségű felhasználás, amennyiben a nemzeti jogban már léteznek kivételek, illetve korlátozások, feltéve, hogy azok kizárólag analóg felhasználásra vonatkoznak, és nem érintik az áruk és szolgáltatások Közösségen belüli szabad mozgását, az e cikkben szereplő egyéb kivételek és korlátozások sérelme nélkül.”

Az osztrák jog

9 Az Urheberrechtgesetz (a szerzői jogról szóló törvény, BGBl. 111/1936. sz.) a BGBl. I. 99/2015. sz. szerinti változatának 17. §-a szerint:

„(1) A szerzőt illeti meg a mű sugárzás útján vagy hasonló módon való terjesztésének kizárólagos joga.

(2) Műsorsugárzásnak minősül, ha valamely mű belföldön vagy külföldön található állomásról a sugárzáshoz hasonlóan, de kábelek segítségével fogható a nyilvánosság által belföldön.

(3) A műsorok

[…]

2. közösségiantenna-berendezés útján való továbbítása,

[…]

b) nem minősül új műsorsugárzásnak, ha a berendezéshez kevesebb, mint 500 előfizető csatlakozik.

A [belföldi műsorszolgáltató szervezet (ORF)] műsorainak belföldön, kábelek segítségével, egyidejű, változatlan és teljes egészében való belföldi továbbítása az eredeti műsorsugárzás részének minősül.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

10 Az AKM szerzői jogi közös jogkezelő szervezet.

11 A Zürs.net egy kábelhálózat-berendezést működtet Zürsben (Ausztria), amelynek segítségével televízió- és rádióműsorokat közvetít, mely műsorok közül néhányat eredetileg a nemzeti műsorszolgáltató szervezet (ORF) sugárzott, míg másokat eredetileg más műsorszolgáltató szervezetek sugároztak. A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy a Zürs.net kábelhálózatához az előzetes döntéshozatalra utaló határozat időpontjában hozzávetőleg 130 előfizető csatlakozik.

12 Az AKM azt kéri, hogy a Zürs.net tájékoztassa az általa üzemeltetett kábelhálózathoz több referencia időpontban csatlakozó előfizetők számáról, valamint a terjesztett tartalmakról. Azt is kéri továbbá, hogy a Zürs.net által nyújtott információk ellenőrzését követően, a Zürs.net fizesse meg a megfelelő díjakat.

13 A Zürs.net úgy véli, hogy a szerzői jogról szóló osztrák törvény a BGBl. I. 99/2015. sz. szerinti változata 17. §-a (3) bekezdése 2. pontjának a legfeljebb 500 előfizetővel rendelkező kis berendezésekre vonatkozó b) alpontja értelmében az általa sugárzott műsorok nem minősülhetnek új műsorsugárzásnak, és ennélfogva nem köteles az AKM által kért tájékoztatás nyújtására.

14 Az AKM úgy véli, hogy e rendelkezés összeegyeztethetetlen mind az uniós joggal, mind a Berni Egyezménnyel.

15 E körülmények között a Handelsgericht Wien (bécsi kereskedelmi bíróság, Ausztria) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [2001/29] irányelv 3. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkét, illetve a Berni Egyezmény 11bis cikke (1) bekezdésének 2. pontját, hogy ellentétes az uniós joggal, illetve a Berni Egyezménnyel, mint az uniós jog részét képező nemzetközi megállapodással az a szabályozás, amely szerint az alapügy alperesének „közösségiantenna-berendezéseihez” hasonló eszközzel megvalósuló műsorközvetítés

a) nem minősül új műsorsugárzásnak, ha ezen antennaberendezéshez nem több, mint 500 előfizető csatlakozik, és/vagy

b) az eredeti műsorsugárzás részének minősül, amennyiben az Österreichischer Rundfunk műsorainak kábelek segítségével történő, egyidejű, teljes egészében való és változatlan belföldi (ausztriai) közvetítéséről van szó,

és e használat nem tartozik a távolsági elemet magában foglaló nyilvánossághoz közvetítés 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti, egyéb kizárólagos joga körébe, és ezért nem függ a szerző engedélyétől, és nem is díjköteles?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

16 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését és 5. cikkét, illetve a Berni Egyezmény 11bis cikke (1) bekezdésének 2. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, melynek értelmében nem áll fenn a nyilvánossághoz közvetítés kizárólagos joga címén a szerző engedélye megszerzésének kötelezettsége:

– sem a nemzeti műsorszolgáltató szervezet műsorainak belföldön. kábelek segítségével történő, egyidejű, teljes egészében való és változatlan közvetítése esetén,

– sem az olyan antennaberendezéssel történő műsorsugárzás esetén, amely antennához kevesebb, mint 500 előfizető csatlakozik.

17 E kérdést két lépésben kell vizsgálni.

18 Ekképpen először is meg kell határozni, hogy a nemzeti műsorszolgáltató szervezet műsorainak belföldön, kábelek segítségével történő, egyidejű, teljes egészében való és változatlan közvetítése, mint az alapügy tárgyát képező közvetítés, minősülhet-e „nyilvánossághoz közvetítésnek” a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése, illetve a Berni Egyezmény 11bis cikke (1) bekezdésének 2. pontja értelmében.

19 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Berni Egyezmény 11bis cikke (1) bekezdésének 2. pontja úgy rendelkezik, hogy az irodalmi és művészeti művek szerzőinek kizárólagos joga, hogy engedélyt adjanak a sugárzott mű mindenfajta, akár vezeték útján történő, akár vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésre, ha e közvetítést az eredetihez képest más szervezet végzi.

20 A 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

21 Meg kell állapítani, hogy a 3. cikk (1) bekezdése lényegében megfelel a Berni Egyezmény 11bis. cikke (1) bekezdése 2. pontjának. Továbbá amikor a Bíróság a „nyilvánossághoz közvetítésnek” az említett 3. cikk (1) bekezdése értelmében vett fogalmát értelmezi, azt az Egyezmény említett rendelkezésével összhangban teszi, a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint (lásd ebben az értelemben: 2006. december 7-i SGAE ítélet, C-306/05, EU:C:2006:764, 40. és 41. pont).

22 A Bíróság már kimondta, hogy a „nyilvánossághoz közvetítésnek” a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdése értelmében vett fogalma két együttes elemet ötvöz, azaz a mű „közvetítésének cselekményét” és a mű „nyilvánossághoz” közvetítését (2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 37. pont).

23 Közelebbről a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik egyfelől, hogy a közvetítés cselekménye a védelem alatt álló művek közvetítésének valamennyi formájára vonatkozik, függetlenül az alkalmazott technikai eszköztől és eljárástól, és a mű minden egyes, specifikus technikai módon történő közvetítését a szóban forgó mű szerzőjének főszabály szerint külön kell engedélyeznie (lásd: 2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 38. és 39. pont).

24 Másfelől ahhoz, hogy a „nyilvánossághoz közvetítés” 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti fogalma alá tartozzon, szükséges, hogy a védett művek ténylegesen a „nyilvánossághoz” kerüljenek közvetítésre, mivel a „nyilvánosság” fogalma meghatározatlan számú lehetséges címzettet jelent, és ezen felül viszonylag jelentős számú egyént foglal magában (lásd: 2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 40. és 41. pont).

25 Emellett a Bíróság már kimondta, hogy a védelem alatt álló műveknek az eredeti közvetítésre vonatkozó engedély megszerzőjétől eltérő, más szervezet által történő közvetítése „nyilvánossághoz közvetítésnek” minősül e rendelkezés értelmében, amennyiben e műveket új nyilvánosság számára közvetítik, azaz olyan nyilvánosság számára, amelyet az érintett jogok jogosultjai nem vettek figyelembe akkor, amikor eredetileg engedélyezték műveiknek a felhasználását (lásd ebben az értelemben: 2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 A jelen esetben azon körülmény, miszerint az alapügyben a szóban forgó közvetítésre kábeleken keresztül kerül sor, azaz azt az eredeti műsorközvetítéshez használttól eltérő technikai eljárás segítségével valósították meg, lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a Zürs.net közvetítést valósít meg, a 2001/29 irányelv 3. cikke értelmében.

27 Meg kell ugyanakkor vizsgálni, hogy e közvetítést új nyilvánosságnak szánják-e, azaz attól eltérő nyilvánosságnak, mint amelynek az ORF műsorait szánják.

28 A Zürs.net ezzel kapcsolatos, az AKM által nem vitatott észrevételeiből kitűnik, hogy az érintett jogok jogosultjai, amikor az ORF számára engedélyt adnak, tudomással bírnak arról, hogy az e szervezet által közvetített programok az ország területén tartózkodó valamennyi személy számára hozzáférhetők.

29 Amennyiben a védelem alatt álló művek kábelek segítségével történő terjesztésére, amint az az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megfogalmazásából kitűnik, az ország területén belül kerül sor, és ahol az érintett személyeket ennélfogva a jogosultak figyelembe vették, amikor a nemzeti műsorszolgáltató szervezet számára az eredeti közvetítést engedélyezték, a nyilvánosság, amely számára a Zürs.net az említett műveket terjeszti, nem tekinthető új nyilvánosságnak.

30 Következésképpen műsoroknak a jelen ítélet 18. pontjában kifejtett feltételek melletti sugárzása a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése értelmében nem minősül nyilvánossághoz közvetítésnek. Ekképpen az ilyen sugárzásra nem vonatkozik a jogosultak e rendelkezés szerinti engedélye megszerzésének kötelezettsége.

31 Másodsorban a kérdést előterjesztő bíróság arra keres választ, hogy az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely úgy rendelkezik, hogy műsoroknak egy olyan közösségiantenna-berendezés segítségével való sugárzása, melyhez legfeljebb 500 előfizető csatlakozik, nem minősül új műsorsugárzásnak, a 2001/29 irányelv 5. cikkének – pontosabban e cikk (3) bekezdése o) pontjának – hatálya alá tartozik-e, és ekképpen az ilyen antennák segítségével sugárzott műsorok terjesztői megkerülhetik-e a jogosult engedélye megszerzésének kötelezettségét. A kérdést előterjesztő bíróság által adott magyarázatokból kitűnik ugyanis, hogy a Zürs.net egy, e nemzeti szabályozás szerinti „kis közösségiantenna-berendezést” üzemeltet.

32 E tekintetben emlékeztetni kell arra először is, hogy – amint a Bíróság a jelen ítélet 25. pontjában kiemelte – a védelem alatt álló műveknek az eredeti közvetítésre vonatkozó engedély megszerzőjétől eltérő, más szervezet által történő közvetítése nyilvánossághoz közvetítésnek minősül a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének értelmében, amennyiben e műveket új nyilvánosság számára közvetítik, azaz olyan nyilvánosság számára, amelyet az érintett jogok jogosultjai nem vettek figyelembe akkor, amikor eredetileg engedélyezték műveik felhasználását.

33 A jelen esetben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy a Zürs.net „kis közösségiantenna-berendezése” lehetővé teszi, hogy az ORF műsorain kívül, más tagállamokban székhellyel rendelkező műsorszolgáltatók műsorait is sugározzák, oly módon, hogy e sugárzások a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdése értelmében nyilvánossághoz közvetítésnek minősülhetnek. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság feladata az e tekintetben szükséges vizsgálatok elvégzése.

34 E körülmények között meg kell vizsgálni, hogy az említett kis közösségiantenna-berendezések üzemeltetői megkerülhetik-e a jogosult engedélye megszerzésének kötelezettségét a 2001/29 irányelv 5. cikkében meghatározott kivételek címén.

35 E tekintetben a 2001/29 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének o) pontjából kitűnik, hogy a tagállamok ezen irányelv 2. és a 3. cikkében szabályozott jogok vonatkozásában kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg, amennyiben kisebb jelentőségű felhasználásról van szó, amely tekintetében a nemzeti jogban már léteznek kivételek, illetve korlátozások, feltéve, hogy azok kizárólag analóg felhasználásra vonatkoznak, és nem érintik az áruk és szolgáltatások Európai Unión belüli szabad mozgását, az e cikkben szereplő egyéb kivételek és korlátozások sérelme nélkül.

36 A 2001/29 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének o) pontja azzal, hogy visszautal többek között ezen irányelv 3. cikkére, olyan rendelkezés, mely az említett 3. cikkben meghatározott, nyilvánossághoz közvetítés joga alóli kivételt jelenthet.

37 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis valamely irányelv azon rendelkezéseit, amelyek az ugyanezen irányelv által megállapított főszabálytól való eltérést fogalmaznak meg, szigorúan kell értelmezni (2009. július 16-i Infopaq International ítélet, C-5/08, EU:C:2009:465, 56. pont; 2014. április 10-i ACI Adam és társai ítélet, C-435/12, EU:C:2014:254, 22. pont).

38 Következésképpen a 2001/29 irányelv 5. cikkének (3) bekezdésében meghatározott különböző kivételeket és korlátozásokat, köztük az e rendelkezés o) pontjában megfogalmazottat, szigorúan kell értelmezni (lásd ebben az értelemben: 2011. december 1-jei Painer ítélet, C-145/10, EU:C:2011:798, 109. pont).

39 A Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy az alapeljárásban szóban forgó nemzeti szabályozás lehetővé teszi, hogy a gazdasági szereplők – többek között – anélkül folytathassák tevékenységüket a védelem alatt álló művek közösségi antennák segítségével való terjesztésének terén, hogy ehhez e művek szerzőinek engedélyét kellene kérni a nyilvánossághoz közvetítés joga címén – mely joggal ez utóbbiak rendelkeznek –, azzal a feltétellel, hogy az ilyen antennaberendezéshez csatlakozó előfizetők száma nem haladja meg az 500-at.

40 Az említett, jogszabály által szabályozott lehetőség vonzhatja az ezt igénybe venni kívánó gazdasági szereplőket, és számos közösségiantenna-berendezés folyamatos és párhuzamos használatához vezethet. Következésképpen ez az ország teljes területén olyan helyzetet eredményezhet, melyben nagyszámú előfizetőnek van párhuzamosan hozzáférése az ekképpen terjesztett műsorokhoz.

41 A Bíróság ugyanakkor már kimondta, hogy pontosan az ugyanazon műhöz párhuzamosan hozzáférő lehetséges címzettek összesített számának kritériuma a nyilvánosság fogalmának fontos eleme, és következésképpen az arra vonatkozó kötelezettségnek releváns eleme, hogy a nyilvánossághoz közvetítéshez meg kell szerezni az érintett jog jogosultjának engedélyét (lásd ebben az értelemben: 2016. május 31-i Reha Training ítélet, C-117/15, EU:C:2016:379, 42–44. pont).

42 Ekképpen tekintettel arra, hogy a 2001/29 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének o) pontját szigorúan kell értelmezni, valamint tekintettel a szerzői jogok ezen irányelv (9) preambulumbekezdésében kimondott magas szintű védelemének céljára, az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás, mely lehetővé teszi számos gazdasági szereplő számára, hogy védelem alatt álló műveket korlátozott számú előfizető csatlakozását lehetővé tevő közösségiantenna-berendezések segítségével párhuzamosan terjesszenek a szerzők engedélyének megszerzése nélkül, nem tekinthető, különösen a jelen ítélet 40. pontjában kifejtett halmozott hatása okán az ezen 5. cikk (3) bekezdése o) pontja szerinti, „más, kisebb jelentőségű felhasználásra” vonatkozónak.

43 E körülmények között, anélkül, hogy vizsgálni kellene a 2001/29 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének o) pontja szerinti további feltételek teljesülését, meg kell állapítani, hogy az olyan nemzeti szabályozást, mint az alapeljárás tárgyát képező, nem lehetett volna a tagállamoknak biztosított azon lehetőség címén elfogadni, hogy kivételeket vagy korlátozásokat írjanak elő az ezen irányelv 2. és 3. cikkében foglalt jogok tekintetében. Következésképpen az ilyen szabályozásnak tiszteletben kell tartania a 2001/29 irányelv 3. cikke (1) bekezdésében kimondott elvet, mely szerint a védelem alatt álló művek szerzőinek kizárólagos joga a műveik nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezése, illetve megtiltása.

44 Tekintettel a fenti megfontolásokra, a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy:

– a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, illetve a Berni Egyezmény 11bis cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, melynek értelmében a nyilvánossághoz történő közvetítés kizárólagos joga címén a szerző engedélye megszerzésének kötelezettsége nem vonatkozik a nemzeti műsorszolgáltató szervezet műsorainak belföldön, kábelek segítségével történő, egyidejű, teljes egészében való és változatlan közvetítésére, amennyiben az egyszerűen a közvetítéshez használt technikai eszköz, és azt a mű szerzője figyelembe vette, amikor az eredeti közvetítést engedélyezte, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia;

– a 2001/29 irányelv 5. cikkét, és különösen e cikk (3) bekezdésének o) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás, melynek értelmében a nyilvánossághoz közvetítés kizárólagos joga címén a szerző engedélye megszerzésének kötelezettsége nem vonatkozik a közösségiantenna-berendezés segítségével történő műsorközvetítésre, amennyiben az ezen antennához csatlakozó előfizetők száma kevesebb, mint 500, és ennélfogva e szabályozást ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell alkalmazni, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

A költségekről

45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, valamint az irodalmi és a művészeti művek védelméről szóló, 1886. szeptember 9-i, Párizsban 1971. július 24-én felülvizsgált Berni Egyezmény 1979. szeptember 28-án módosított változatának 11bis cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapeljárás tárgyát képezőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, melynek értelmében a nyilvánossághoz történő közvetítés kizárólagos joga címén a szerző engedélye megszerzésének kötelezettsége nem vonatkozik a nemzeti műsorszolgáltató szervezet műsorainak belföldön, kábelek segítségével történő, egyidejű, teljes egészében való és változatlan közvetítésére, amennyiben az egyszerűen a közvetítéshez használt technikai eszköz, és azt a mű szerzője figyelembe vette, amikor az eredeti közvetítést engedélyezte, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell vizsgálnia.

A 2001/29 irányelv 5. cikkét, és különösen e cikk (3) bekezdésének o) pontját úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan, az alapügy tárgyát képezőhöz hasonló nemzeti szabályozás, melynek értelmében a nyilvánossághoz közvetítés kizárólagos joga címén a szerző engedélye megszerzésének kötelezettsége nem vonatkozik a közösségiantenna-berendezés segítségével

történő műsorközvetítésre, amennyiben az ezen antennához csatlakozó előfizetők száma kevesebb, mint 500, és ennélfogva e szabályozást ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell alkalmazni, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Aláírások